

hierarhijā augstāk esošas normas (Konstitūcijas 103. panta 8. punktu) tādējādi, ka ar tām pilnībā ir aizliegta līgumu uz noteiktu laiku pārveidošana par līgumiem uz nenoteiktu laiku, pat tad, ja izrādās, ka šādi darba līgumi patiesībā ir noslēgti, ļaunprātīgi atsaucoties uz tiesību normām, kuras ir vērstas uz to, lai apmierinātu ārkārtas un parasti pagaidu vajadzības, ja savukārt šie līgumi ir noslēgti, lai apmierinātu pastāvīgas un ilgstošas publiskā sektora darba devēja vajadzības (skat. *Areios Pagos* Apvienotās palātas spriedumu Nr. 19/2007 un spriedumu Nr. 20/2007); viena no iespējamām interpretācijām ir tāda, ka attiecīgais aizliegums ir jāattiecinā tikai uz tiem uz noteiktu laiku noslēgtajiem darba līgumiem, kuri patiešām ir slēgti, lai apmierinātu pagaidu, neparedzētas, steidzamas vai ārkārtas vajadzības, un nevis uz gadījumiem, kuros tie savukārt ir noslēgti, lai apmierinātu stabilas un ilgstošas vajadzības;

8) vai ar Kopienas tiesībām ir saderīgs tas, ka pēc Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 spēkā stāšanās uz strīdiem par darbu uz noteiktu laiku un par Pamatnolīguma 5. klauzulu ir attiecināta ekskluzīvā administratīvo tiesu jurisdikcija, ja šādā veidā prasītājam darba ņēmējam, kuram ir noslēgts līgums uz noteiktu laiku, iespēja saņemt tiesas aizsardzību ir apgrūtināta, ņemot vērā, ka pirms Prezidenta dekrēta Nr. 164/2004 pieņemšanas visi strīdi par darbu uz noteiktu laiku ietilpa civillietu tiesu jurisdikcijā darba strīdu procedūras ietvaros, kas bija labvēlīgāka saistībā ar formālo [prasību] ievērošanu, vienkāršāka, lētāka prasītājam un parasti ātrāka?

Prasība, kas celta 2008. gada 2. decembrī — Eiropas Kopienas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-526/08)

(2009/C 44/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — S. Pardo Quintillán un N. von Lingen)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pilnībā un pareizi izpildītu Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti⁽¹⁾ 4. un 5. pantu, saistībā ar II pielikuma A. punkta 1) apakšpunktu un III pielikuma 1. punkta 1) apakšpunktu, II pielikuma A. punkta 5) apakšpunktu un III pielikuma 1. punkta 2) apakšpunktu, II pielikuma A. punkta 2) apakšpunktu un II pielikuma A. punkta 6) apakšpunktu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija savas prasības pamatojumam izvirza četrus iebildumus.

Ar pirmo iebildumu Komisija pārmet atbildētājai, ka tā nav ievērojusi direktīvā paredzētos iestrādāšanas zemē noteikumus un periodus. Lai gan aizliegumam iestrādāt zemē mēslojumu noteiktos periodos, jāattiecas gan uz organisku, gan ķīmisku mēslojumu, Luksemburgas tiesiskajā regulējumā ir minēts tikai organiskais mēslojums. Turklāt aizliegumam iestrādāt zemē mēslojumu noteiktos periodos ir jāattiecas uz visām lauksaimniecības augsnēm, to skaitā uz pļavām, uz kurām nav attiecināti valsts transpozīcijas pasākumi. Prasītāja arī atgādina, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir vēl precīzāk jādefinē gadījumi, kuros var atkāpties no aizlieguma iestrādāt zemē mēslojumu, jo šāda iespēja nav paredzēta direktīvā.

Otrajā iebildumā prasītāja apgalvo, ka valsts tiesiskajā regulējumā nav paredzēta minimālās mēslojuma glabātuvju ietilpības prasība visām iekārtām, bet ir norādītas tikai jaunas vai modernizējamas iekārtas. Šāda transpozīcija neesot atbilstoša direktīvai, jo arī pastāvošās iekārtas rada piesārņojuma riskus. Tātad valsts tiesiskajā regulējumā ir jāparedz minimālā glabātuvju ietilpība visām iekārtām.

Ar trešo iebildumu Komisija apgalvo, ka valsts tiesiskajā regulējumā, aizliedzot mēslojuma iestrādāšanu zemē stāvās nogāzēs, ir jāietver ne tikai organiskais mēslojums, bet jebkurš mēslojums.

Ar ceturto un pēdējo iebildumu tā pārmet atbildētājai, ka tā nav veikusi pietiekamus pasākumus attiecībā uz mēslojuma iestrādāšanas zemē tehniku, it īpaši lai nodrošinātu vienmērīgu un efektīvu mēslojuma iestrādāšanu zemē.

⁽¹⁾ OV L 375, 1. lpp.